

З НОВИМ НАВЧАЛЬНИМ РОКОМ, ДРУЗІ!

Народний учитель — це головна опора партії в боротьбі за піднесення культури народу, найближчий помічник партії у вихованні нової людини на славних революційних традиціях, у дусі високої комуністичної свідомості.

(З промови М. С. Хрущова на Всеросійському з'їзді вчителів 9 липня 1960 року).

ДО НОВИХ ЗВЕРШЕНЬ

Скільки сил, бадьорості, енергії, молодечого запалу знову принесла в стіни інституту наша півторатисячна студентська сім'я! В той час, коли наші випускники приступили до самостійної роботи в школі, в інститут прийшло нове поповнення першокурсників.

Головним завданням на 1960—61 навчальний рік дирекція і партійна організація інституту вважають дальшу роботу по реалізації рішень ХХІ з'їзду КПРС і «Закону про зміцнення зв'язку школи з життям і про дальший розвиток системи народної освіти в СРСР» про докорінне поліпшення практичної підготовки студентів — майбутніх вихователів молодого покоління відповідно до вказівок, висловлених М. С. Хрущовим на Всеросійському з'їзді вчителів.

У новому навчальному році буде розширено й зміцнено матеріальну базу інституту: збільшиться кількість аудиторій, поповниться обладнання в кабінетах і лабораторіях. Співробітникам інституту виділена деяка кількість додаткової житлової площі.

Велика увага буде звернена на поліпшення навчально-виховної роботи серед студентів у напрямі дальшого зміцнення зв'язку інституту з практикою

комуністичного будівництва, а також на науково-дослідну роботу в інституті. Це стосується заходів по значному підвищенню рівня кваліфікації викладачів, по забезпеченню заходів по виконанню докторських і захисту кандидатських дисертацій тощо.

У науково-дослідній роботі інституту особлива увага звертається на дальший розвиток педагогічної науки, на встановлення тісного зв'язку кафедри педагогіки з школами області з метою надання їм допомоги в перебудові навчального процесу і широкого використання матеріалів роботи школи для наукового узагальнення.

Набувають дальшого поширення і удосконалення різні форми політико-масової, шефської роботи. Партійна, комсомольська, профспілкова організації ще більше уваги приділятимуть роботі в групах, з кожним студентом зокрема.

Інститут завжди з честю виконував поставлені Комуністичною партією і Радянським урядом завдання підготовки студентів — майбутніх вихователів молодого покоління. Озброєний історичними рішеннями ХХІ з'їзду КПРС та Закону про школу, колектив інституту успішно справиться з покладеними на нього обов'язками.

Пролетарі всіх країн, єднайтеся!

Рік видання 4-й

ПЕДАГОГІЧНІ КАДРИ

ОРГАН ПАРТБЮРО, ДИРЕКЦІЇ, КОМІТЕТУ ЛКСМУ
І ПРОФОРГАНІЗАЦІЇ КИЇВСЬКОГО ДЕРЖАВНОГО
ПЕДАГОГІЧНОГО ІНСТИТУТУ ІМЕНІ О. М. ГОРЬКОГО

№ 23
(119)

2

вересня
П'ЯТНИЦЯ

1960 року

Ціна 15 коп.

Мені довірили найдорожче

Учителю! Цю професію «обирають» в дитинстві всі. У мене справжню любов до педагогічної роботи викликає книга О. Кононенко «Ми і діти». Щоденно, заходячи в клас, я згадую прекрасний, чуйний образ вчительки. Тридцять дві

Тобі, Вітчизно

Я теж хочу бути педагогом, хочу виховувати дітей гідними будівниками нового суспільства — комуністичного завтра. Хочеться, щоб діти росли чесними, чистими морально, любили свій народ, просту й почесну працю рядового трудівника, ішли вперед, не зупиняючись перед будь-якими труднощами. Я люблю дітей і хочу присвятити їм своє життя.

Вихована глухонімими батьками, я знаю, як важко працювати на цій роботі. І все ж хочеться допомагати дітям, у яких є вади слуху, голосу.

Для тебе я не пожалію
Ні сил, ні праці, ні життя,
Крайно миру, щастя й волі,
Усе віддам для тебе я.

Г. ВІСКУШЕНКО,
студентка І курсу
спецвідділу.

парі цікавих очей, звернених до тебе одночасно. Цікавих? Зустрічаються й байдужі очі. І вчитель поспішає їм допомогти ожити. Кожні очі, кожна душа дитини — це цілий сад, який учитель мусить вивчити, зрозуміти і старанно прополоти, щоб залишилися лише корисні нашому суспільству рослини.

Праця радянського вчителя відома всьому світові, бо всі титанічні досягнення Радянського Союзу створені вченими, робітниками, хліборобами, яких любовно, з материнською ласкою зростили скромні вчителі.

Герої Праці, Герої Великої Вітчизняної війни, діячі науки і мистецтва, керівники партії з ніжністю і пошаною згадують своїх учителів, які розчинили їм двері у широкий життєвий світ. Не так давно товариш М. С. Хрущов звернувся з словами щирої подяки до своєї вчительки з нагоди п'ятдесятирічного ювілею її діяльності.

Я горджуся з того, що країна, батьки довірили мені найдорожче, що в них є, — дітей.

Л. НАЗАРЧУК,

вчителька 1—4 класів,
нині студентка нашого
інституту.

Студентське поповнення

У цьому році наш інститут проводив набір на перші курси як стаціонарного, так і вечірнього відділів. Всього в інститут треба було набрати 425 осіб (275 на стаціонарний відділ і 150 — на вечірній). На ці місця було подано 832 заяви. Серед бажаючих вступити до нашого інституту було 550 виробничників та демобілізованих з Радянської Армії, що становило понад 128% до плану набору і понад 66% до загальної кількості поданих заяв.

Серед зарахованих на І курс є 5 осіб, направлених на навчання промисловими підприємствами і колгоспами (три — на дошкільний відділ, один — на російський і один — на фізико-математичний факультет).

Зараховано 230 вступників з дворічним виробничим стажем, що складає 83,6% до числа зарахованих. Серед них 34 демобілізованих з Радянської Армії. Зараховано 18 комуністів і 250 комсомольців.

Переважає більшість студентів І курсу — це робітники і колгоспники. 190 осіб, або 69,1%, — колишні трудівники соціалістичної промисловості та сільського господарства.

Говорячи про підсумки набору на І курс, не можна не вказати на ті завдання, які вини-

кають зараз перед колективом нашого інституту.

З перших днів біжучого навчального року професорсько-викладавський склад кожного факультету повинен уважно продумати заходи, які б допомогли новому поповненню швидше влитися в наш колектив, самостійно працювати над засвоєнням різноманітних галузей знань. Над цим мусять думати не лише викладачі, але й самі студенти. Почесний обов'язок кожного з них довести, що вони вміють не тільки добре працювати, але й відмінно вчитися. Вступні екзамени свідчать, що всі можливості для цього є.

Досвід набору на І курси в цьому році показує, що зроблено не все. Щоб забезпечити успішний набір, необхідно працювати протягом усього навчального року. Над цим особливо варто подумати деканату, партійній і профспілковій організаціям фізико-математичного факультету, де набір проходив із значними труднощами. Колективи всіх факультетів уже тепер повинні працювати з майбутніми своїми абітурієнтами.

М. ЯРМАЧЕНКО,
відповідальний секретар
приймальної комісії.

Зараховані...

Відповідає сержант М. Сьомка.

Включаємося у змагання

Міністерство вищої і середньої спеціальної освіти СРСР і ЦК профспілки працівників освіти, вищої школи і наукових установ прийняли рішення про проведення в 1960 р. Всесоюзного конкурсу вищих шкіл на кращу організацію побуту, здорового режиму розумової праці і відпочинку та оздоровлення студентів. Строк конкурсу закінчується 31 грудня 1960 р. Переможці у конкурсі будуть премійовані грошми, нагороджені грамотами і перехідним Червоним прапором. Преміюватимуться активісти-студенти і працівники інституту, а також гуртожитки, колективи кращих кімнат у гуртожитках.

Вчена Рада інституту на засіданні 26 серпня 1960 р. прийняла рішення включитися у змагання. Дирекція, партійна, комсомольська і профспілкова організації інституту закликають усіх студентів, професорсько-викладавський склад і адміністративний персонал включитися у соцзмагання, виявити максимум активності та ініціативи щодо створення кращих умов життя, навчання і культурного відпочинку студентів.

Д. НІКОЛЕНКО,
голова профкому інституту.

Помандруємо з нами

Враження, враження, враження...

Іх стільки тісниться в голові, що й не знаєш, про що саме розповідати.

— А у вас багато?

— Де ви були, друзі?

З чого ж почати? Може, з самого початку, чи з середини, чи з кінця?.. Важке завдання. Хто зна, що сподобається вам, що ні, чи будете заздрити, чи посміхатися. Це вже ваша справа. А ми від поїздки по південному березі Криму привезли багато чого, про що можна буде розповісти своїм учням. Та й що то за вчитель, який, крім Києва та своєї домівки, нічого не бачив, ніде не побував, не відчув всієї величності краси природи своєї країни.

Ви можете заперечити, що не так вже багато й ми побачили.

Що ж, помандруємо з нами. Ось місто-герой Севастополь, де кожен камінь нагадує про важкі роки боротьби нашого народу проти загарбників. Ось Бахчисарай. В Бахчисарай ми відвідали музей (ханський палац), де побачили фонтан сліз, який оспівав великий російський поет О. С. Пушкін. Із Бахчисарая шлях наш лежав через мертве місто — Чуфут-Кале — на Соколине, звідки ми відправилися до Орлиного Зальоту. Подолавши цю висоту, пішли далі. Відпочивши біля «Чайного домика» (який жартує ми назвали «молочним», бо там пили молоко), відправили-

ся на Ай-Петрі. Там зустріли схід сонця і стежкою спустилися до Карейзу.

Севастополь — Бахчисарай — Соколине — Ай-Петрі — Алушка — Місхор — Карейз — Ай-Тодор («Ластівчине гніздо») — Ливадія — Ялта — Нікітський ботанічний сад — Гурзуф — Феодосія — Ялта — Одеса — тут проходив наш туристський шлях.

Як хочеться їсти!

Багато чудового, прекрасного, невідомого раніше побачили ми під час цієї подорожі. Вона загартувала слабих, показала витримку кожного і зародила бажання завжди так проводити свій відпочинок.

Посилаємо дружний привіт таким же самодіяльним туристам з нашого інституту і вітаємо туристів, які поповняють наші ряди.

ГРУПА САМОДІЯЛЬНИХ ТУРИСТІВ ПЕДФАКУ.

Дорога до Успенського монастиря (Чуфут-Кале).

СПАСИБІ

Працювати вчителем і заочно вчитися, звичайно, не легка справа. Часто не вистачає часу, зустрічаються труднощі в опануванні матеріалу. Багато чого забулося і доводиться заповнювати прогалини в знаннях. У зв'язку з цим особливо великого значення набуває допомога, яку ми, студенти-заочники, одержуємо в інституті в період сесії чи в міжсесійний період. Минуло п'ять років напруженої праці. І ось нам, випускникам фізико-математичного факультету, з особливою приємністю хочеться згадати наших шановних викладачів П. Й. Ковалю, В. М. Котлову, А. В. Михалевського. Вони багато допомогли нам, бо підходили до своєї справи як висококваліфіковані фахівці і, крім того, завжди були людьми простими, доступними, з якими можна було в будь-який час вирішити ту чи іншу справу.

К. БОЙКО, М. РЕЗНИЧЕНКО, Н. КОВТУН.

У РАДГОСПІ

Протягом двох тижнів група працівників нашого інституту працювала в Бориспільському радгоспі Київської області на збиранні овочів і картоплі. В радгоспі прийняли нас добре: забезпечили житлом, організували триразове харчування.

Наша ланка, організована з працівників інституту, виявила себе добре під час роботи. На збиранні картоплі ми не тільки виконували, але й перевикували норми. Так, наприклад, 8 серпня на кожного члена ланки припадало 588 кг зібраної картоплі при нормі 500 кг. У побуті й праці працівники інституту показували приклад іншим.

Особливо відзначилися у праці лаборант кафедри фізики І. Молчанов, працівники бібліотеки З. Мартинова, Є. Шуть.

Поряд з нами у відділенні імені Кірова Бориспільського радгоспу працювали представники інших київських організацій. Ми викликали їх на змагання у виконанні денних норм.

Наша група домоглася чіткої організації праці: щоденно всі ланки виїздили на збирання картоплі без запізень.

Працівники нашого інституту проводили після роботи різні бесіди з питань культури.

Нам здається, що наша допомога радгоспові була відчутною.

Правління радгоспу залишилось задоволеним роботою працівників інституту. 25 серпня на допомогу радгоспові вирушила друга ланка працівників нашого інституту.

М. ПАЗЯК.

ЗИГЗАГИ СТИЛЮ

(Із творів абітурієнтів)

Крестьянство в России дошло до того, что не знало, где право, где лево.

Когда русская женщина была девушкой, она умела петь и веселиться, но этому мешала действительность дореволюционной России.

Теодор Нетте — типичный советский курьер: по ночам он пил чай с ромом и бдительно сторожил свои чемоданы.

Ларра, как призрак, носился по небу, он весь измотался.

Зачастую помещик до самой смерти не держал никакого инструмента, кроме ложки.

Черты Базарова как демократа раскрываются в небрежном отношении к своей внешности.

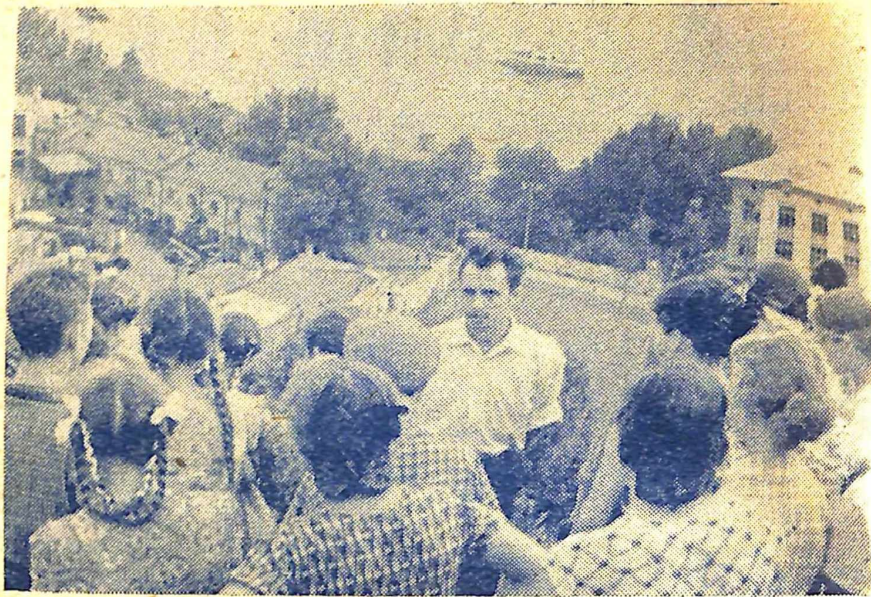
Рука людини вийшла за межі атмосфери.

Літак переслідував наукові цілі.

Лікарі в п'єсі «Платон Кречет» — це люди, які без зовнішнього шуму і тріску будують комунізм, відкривають людям шлях до безхмарного щастя.

Праця є працею творчості і величності.

І тільки Платон повернувся додому, як на його голову чекала нова операція.

О. Косенко, студент педагогічного факультету, працював екскурсоводом на туристській базі.

Щиро сонце розбризкує промені втішні
На листочки дерев, на усмішку лиця,
Йдуть дівчата і хлопці, веселі і ніжні,
І радощам їхнім не буде кінця.
Вабнобарвне тепло наливається в груди,
В серці юність бурхлива твоя і моя.
А з Дніпра берегів пісню радості чути —
Підсумовує працю велика земля.
Буде завжди хай так! Світ вітає Хрущова візити.
Вся земля будувати життя повнощасне бажа.
Миру, дружбі дороги хай будуть відкриті,
Хай співає Людини орлина душа!

О. БОРОВКО.

Багато студентів усе літо працювали вихователями у дитсадках.

На батьківщині поета

У липні і серпні я працював художнім керівником і піонервожатим у піонерському таборі «Молода гвардія», розташованому біля селища Біличі під Києвом.

Спочатку довелося нелегко. Лише через деякий час між мною і піонерами з'явилися дружні стосунки, виникла невимовність і почуття задоволення, які так окрилюють у роботі. Саме у табірній обстановці я зміг глибше пізнати дітей, зрозуміти їх запити і нахили. Тут більше можливостей для цього, ніж на короткотерміновій практиці, яку ми мали нещодавно в школі.

За цих два місяці мною у таборі було створено двоголосий хор. Звичайно, далеко не досконало були виконані дитячі пісні «Ленін завжди з тобою», югославська пісня «Ядран», але глядачі Святошинського будинку культури, а також в селищі Коцюбинському нагороджували нас бурхливими оплесками. Це особливо приємно, коли врахувати, що я готуюсь стати вчителем співів.

Разом з піонерами ми побували в кількох туристських походах. Цікавими були походи в Трипілля, Канів, Ново-Петрівці, особливо на батьківщину Т. Г. Шевченка — в село Кирилівку, нині Шевченкове. Ба-

чили легендарний Корсунь Шевченківський, оспівану великим Кобзарем Вільшану, куну Рось. Урочиста піонерська лінійка, почесна варта біля пам'ятника Шевченку, відкриття могил сестри поета, його хати — все це залишило глибокий слід у серцях дітей. Я дуже задоволений з того, що все літо присвятив праці у піонерському таборі.

А. ЛИСЕНКО
студент V курсу російського відділу.

УВАГА!

Редакція оголошує переплату на газету «За педагогічні кадри» на 1960/61 навчальний рік. Газета видається чотири рази на місяць. Номер газети коштує 15 коп. Передплатна ціна на 1 рік 7 крб. 20 коп. Підписку проводять комітет комсомолу, бібліотека, комсомол груп. Кожному викладачеві студентів — багатотиражну газету!

Редактор **О. КАРДАШ**